

legemlig Udvikling at virke befrugtende paa de dermed i Forbindelse staaende aandelige Gøner særlig hos Byernes Ungdom for at forberede de unge Mænd og Kvinder dels til Livet selv, dels til Fædrelandets Forsvar. Der er paa dette Omraade hidtil blevet arbejdet ret planløst her hjemme, og medens i saa at sige alle øvrige europæiske Lande denne Sag forlængst er sat i System og modtager stor Støtte fra Autoriteterne, har den hos os indtil nu maattet leve paa egen Fod. Det har i Danmark kun været Shttforeningerne, der have faaet Statens Bistand, og da disse væsentlig kun have vundet Udbredelse paa Landet, har det ikke lykkedes dem hos Byernes, særlig de store Byers Ungdom at skabe den Tilslutning til Gymnastik og til hele den patriotiske Bevægelse, som i saa høj Grad findes paa Landet, og som Byernes Ungdom nok saa meget trænger til.

Næst at danne Bindeleddet for Landets Gymnastikforeninger har Forbundet søgt at vejlede Foreningerne ved Valget af passende Dvellseserier og har med Held arbejdet hen imod, at der samtidig i alle eller flere Foreninger foranstaltedes Kappelstrid (i Lighed med Kapskydninger). Man har paa forskellige Maade søgt at skaffe Enhed i Opsættelsen af Gymnastikkens Maal, og man er begyndt at samle de Dveller, som have været udøvede i Gymnastikforeningerne Landet over, i hvilken Forbindelse det skal fremhæves, at en af Forbundets Opgaver er at tilvejebringe en Udvikling, hvorved der dannes den nu søleligt savnede Overgang fra Skolegymnastikken til de frivillige Foreningers Gymnastik og til Militærgymnastikken.

I Dagen den 12te og 13de Maj 1900 holdtes i Kjøbenhavn det af Forbundet ordnede Gymnastik- og Idrætsstævne for Disciple fra Landets Latin- og Realskoler, et Stævne, hvis Betydning fra alle Sider er bleven stærkt fremhævet. Det havde været Forbundets Ønske ogsaa at medtage Borger- og Almueskolerne ved denne Lejlighed, men det vilde have oversteget Forbundets Kræfter. Smidlertid er det Meningen ved de fremtidige Stævner at stræbe hen til ogsaa at faa disse Skoler med.

Til Løsningen af Forbundets Opgaver kræves pekuniær Støtte fra Statens Side. Det er ikke muligt i Længden at faa de nødvendige Midler ved frivillige Bidrag, og fra de enkelte Foreninger, som med deres smaa Kontingenter leve fra Haanden til Munden, kan der ikke ventes Hjælp. Da et Andragende til Kultusministeriet „i alt Fald for Tiden“ ikke er taget til Følge, fremkommer nærbærende Andragende til Folketinget.

3 Bilag medfølge.

Udvalget gør ikke Indstilling.

86. Fra Bestyrerinden for Børnehjemmet i Firgaarde Nielsine Petersen om et rentefrit Laan af Statskassen til Opførelsen af en Bygning til Børnehjemmet. (Indbragt den 25de Januar 1901 af Folketingsmanden for Skanderborg Amts 2den Valgkreds, S. Sørensen).

Børnehjemmets nuværende Beboelseshus er gammelt og for indskrænket, idet der stadig kommer ny Forespørgsler om Plads til forældreløse Børn, hvortil Bestyrerinden maa svare nej. Andragerinden var først i 11 Aar alene Bestyrerinde af Hjemmet, saa købte hun det, idet hun kunde faa hele Købesummen til Laans, men hun tør nu ikke paatage sig en større Rentebævelse, end hun allerede har, ved atter at laane til en ny Bygning, og idet hun henviser til de med Andragendet følgende anbefalinger, beder hun Folketinget støtte hendes Anmodning om et rentefrit Laan. Samtidig har hun indsendt en Ansøgning om denne Sag til Kirke- og Undervisningsministeriet.

6 Bilag medfølge.

Da der ikke foreligger Svar fra Ministeren, gør Udvalget ikke Indstilling.

87. Fra Enke efter afdødede Kaptajn i Reserven N. Petersen, Hilda N. M. Petersen, f. Glad, om en årlig Understøttelse af Statskassen. (Indbragt den 28de Januar 1901 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, Ellinger).

Andragerinden, der blev Enke Nytaarsnat 1901, har ikke efter sin Mand arvet nogen som helst Indtægt og har kun lidt Undervisningsarbejde at leve af. Hun er 53